

[Glistrup.]

optagelser, men at denne begrænsning dog ikke i samme omfang skal gælde for de kommuner, der ikke sætter skatten ned.

Dette kan selvsagt ikke forstås anderledes, end at de kommuner, der sætter skatten ned, bliver dårligere stillet end de, der ikke sætter skatten ned. At der i visse ekstreme tilfælde er mulighed for dispensation, gør selvsagt ingen forskel i så henseende. Det er altså med andre ord positivt forkert, når ministerens svar giver det hovedindtryk, at der alene er tale om en henstilling.

Af svaret bedes fremgå, hvorvidt der i tidligere år også har været tale om, at regeringen uden om folketinget har udfærdiget sanktionerende meddelelser til kommunerne om ikke at nedsætte skatten, og hvordan den nærmere udformning af sanktionerne har været i disse tilfælde.

Endvidere bedes i svaret anført den nøjagtige og fuldstændige tekst på de sanktioner, som skal gælde for de kommuner, der nedsætter skatten, sammenlignet med de kommuner, der ikke gør det.

Indenrigsminister *Egon Jensens* svar (16/8 77):

1. Lovgrundlaget for begrænsningen af kommunernes lånemuligheder er i første række § 55, stk. 1, i loven om kommunernes styrelse, jfr. indenrigsministeriets lovbekendtgørelse nr. 399 af 19. juli 1977. Efter denne bestemmelse kræver kommunalbestyrelsens beslutning om optagelse eller overtagelse af lån eller ændringer i lånevilkår tilsynsmyndighedens samtykke.

Hertil kommer, at indenrigsministeriet kan fastsætte generelle forskrifter for udøvelsen af tilsynsrådernes beføjelser, jfr. § 47, stk. 2, 2. pkt., i den kommunale styrelseslov. Ifølge bemærkningerne til det forslag til lov om kommunernes styrelse, der blev fremsat den 7. februar 1968 (Folketingstidende 1967-68, tillæg A, sp. 81f) er formålet med denne bestemmelse blandt andet at skabe grundlag for en vis ensartethed i tilsynsrådernes praksis.

I overensstemmelse med det lovudkast, der er optrykt i kommunallovkommissionens betænkning nr. 420, 1966, fremhæver bemærkningerne til det nævnte lovforslag endvidere:

»Behovet for på landsplan at koordinere tilsynet, således at dette afpasses de almindelige *finanspolitiske* (understreget her) og beskæftigel-

sesmæssige hensyn, der til enhver tid gør sig gældende, vil i fornødent omfang kunne opfyldes gennem indenrigsministerens instruktionsbeføjelse over for tilsynsrådene.«

2. Henstillingen vedrørende de kommunale skatter for 1978 blev i første omgang givet mundtligt under indenrigsministerens indlæg ved Kommunernes Landsforenings delegeretmøde den 16.-17. juni 1977. Henstillingen havde følgende ordlyd:

»Helt generelt kan man måske udtrykke regeringens nuværende ønsker til kommunernes økonomiske politik i de kommende år under følgende 2 punkter:

For det første: Kommunerne bør ikke lempe deres beskatning i 1978.

For det andet: Kommunerne bør anvende deres betydelige kassebeholdninger til at fremme beskæftigelsen.«

I indenrigsministeriets cirkulære af 4. august 1977 om kommunernes låntagning i regnskabsåret 1978 og ophævelse af kommunernes investeringsrammer er endvidere tilkendegivet:

»Det er regeringens opfattelse, at forøgelsen af likviditetsbeholdningerne snarere bør anvendes til igangsætning af beskæftigelsesarbejder end til nedsættelse af den kommunale beskatning for 1978.«

(Cirkulæret er optrykt som bilag nedenfor).

3. Som nævnt i besvarelsen af 8. august 1977 var regeringens udgangspunkt for forhandlingerne i løbet af sommeren om kommunernes lånerammer for 1978 et ønske om en betydelig og generel begrænsning af lånerammerne. Bestyrelsen for Kommunernes Landsforening anmodede om, at der ikke blev gennemført en betydelig stramning, eller at stramningen i hvert fald kun kom til at gælde for et færre antal kommuner. Der opnåedes herefter enighed om, at der kun skulle foretages en beskedent stramning af lånerammerne for kommuner, der fulgte regeringens henstilling om ikke at lempe beskatningen i 1978. Der henvises i øvrigt til indenrigsministeriets cirkulære af 4. august 1977.

4. Regeringen har ikke tidligere afgivet henstillinger til kommunerne om ikke at nedsætte skatterne. Det bør dog tilføjes, at der hidtil har været enighed mellem regeringen og de kommunale organisationer om at lægge stor vægt på, at samfundsøkonomiske spørgsmål af betydning for kommunernes økonomi må gøres til genstand for fælles drøftelser. Sådanne